

РЕШЕНИЕ

№ 1216

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 15.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12453** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по [чл. 145 и сл. от АПК](#) вр. с чл. 155, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Делото е образувано по жалба на Р. Н. Р., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], [улица], Заповед № 3384з-682/23.11.2021г за отказ за продължаване срока на издадено разрешение за носене, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие на Началника на 06 РУ –СДВР. В жалбата се развиват съображения, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована. Иска се да бъде постановено решение, с което да се отмени обжалвания отказ.

Ответникът по жалбата - Началник на 06 РУ - СДВР, редовно призван не се явява и не се представлява. Депозирани са писмени бележки от процесуален представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

В 06 РУ –СДВР е постъпило заявление с вх. № 2758/30.09.2021 г. ,ведно с приложени документи от Р. Н. Р. ,с което било поискано подновяването на срока за валидност на издадено разрешение за носене, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие. Започнала проверка, обективирана в докладна записка УРИ 3384р-37113/04.10.2021г- стр.30, видно от която срещу лицето имало регистрация в 03 РУ СДВР за извършено престъпление по чл.210 ал.1 от НК. Същевременно от приложената справка за съдимост е видно, че същият не е осъждан, а представената

служебна бележка от НСлС- стр.33 удостоверява,че спрямо него не се водят досъдебни производства.Спрямо лицето не е издавана заповед за незабавна защита от домашно насилие и медицинския му статус сочи,че не страда от психични разстройства.Същевременно в докладната записка е посочено,че в заявлението си Р. не сочи основателна причина за продължаване на срока за разрешението за носене,съхранение и употреба на огнестрелно оръжие,тъй като липсвали данни за съществуваща реална заплаха за живота,здравето и имуществото на лицето към момента на депозиране на заявлението.Ето защо и мл. ПИ КОС при 09 РУ предложил да бъде взето отношение по компетентност на осн. Чл.83 ал.5 вр. Чл.58 ал.1 т.10 от ЗОБВВПИ.Началникът на 09 РУ уведоми Р. с писмо № 426600-2758/04.10.2021г ,че в искането си не е посочил основателна причина за издаването на исканото разрешение и го уведоми,че започва процедура за издаване на отказ на подобно разрешение.Р. подал възражение,в което посочил обстоятелства,свързани с осъществяваната от него търговска дейност,която била свързана с концесия за добив на подземни богатства в землището на [населено място] на площ около 17 дка,като представил договор за концесия,нотариален акт за собственост и геодезическо заснемане.Посоченото е,че отдалечеността от населеното място създава непрекъсната опасност и реална заплаха за живота,здравето и имуществото му/ доколкото на обекта на концесията се намирили много съоръжения и строителна техника и машини/.Със становище от 18.11.2021г на мл. Експерт сл.КОС е посочено,че данните във възражението не променят направения извод,че не е налице реална опасност за живота и здравето на Р..С ново писмо от 22.11.2021г Началникът на 09 РУ уведоми Р.,че възражението не се взема под внимание, като със Заповед № 3384з-682/23.11.2021г на осн. Чл.58 ал.1 т.10 от ЗОБВВПИ било отказано да се издаде решение за продължаване срока на издадено разрешение за съхранение,носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси.Отказът е връчен на Р. на 26,11,2021г,а жалбата срещу описания административен акт е депозирана на 09,12,2021г,т.е в законоустановения срок,поради което е допустима.

Разгледана по същество е и основателна.

Според настоящия съдебен състав оспорената заповед е издадена от компетентен орган,в предписаната от закона писмена форма,но при нарушение на материалния и процесуалния закон. В конкретния случай административният орган приема, че е налице хипотезата на [чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ](#). Тази норма предвижда, че разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекционирание, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Снабдяването с огнестрелно оръжие в хипотезата на [чл. 6, ал. 3, т. 1 ЗОБВВПИ](#) (за самоотбрана) в действителност е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по [ЗОБВВПИ](#). В случаите на издаване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е

видно, че действително е налице основателна причина за придобиване на огнестрелно оръжие. Доказването на необходимостта от придобиване на огнестрелно оръжие е задължително условие за разрешаване извършването на правно-регламентираната дейност, т.е. за създаването на субективното право. В тежест на органа в случая е да установи, че основателната причината, която е съществувала към момента на издаване на разрешението, е отпаднала. Т.е. органа трябва да посочи в акта си каква е била причината, която е била сметена за основателна към момента на издаване на разрешението. Административният орган трябва да установи, че тази причина, която е съществувала в предходен момент, към момента на издаване на акта, с който се отнема разрешението, вече не е налице.

Същевременно, административният орган, във всеки конкретен случай, въз основа на ангажираните от заявителя доказателства и твърденията му, както и въз основа на служебно събрана информация, следва да направи извод за наличието, респективно липсата на доказана необходимост от издаване на горното разрешение.

За да е налице доказана необходимост за придобиване, съхраняване и носене на оръжие по смисъла на [чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ](#), не е необходимо да съществува конкретно застрашаване и опасността да е реална и постоянна. Достатъчно е опасността да съществува потенциално, с оглед на степента на застрашеност на охраняваните обекти и обществени отношения. В рамките на съдебното производство е са приети представените още в рамките на административното производство писмени доказателства - нотариален акт за собственост, договор за концесия за срок до 2037г в землището на [населено място], геодезическо заснемане, които доказват търговската дейност на управляваното от Р. дружество, на което е предоставена концесия за добив на инертни материали. В с.з. на 15.02.2022г бе разпитана и свидетелката И. Т. К. От показанията на същата се установява, че тя познава Р. от 94-95г, като знае, че притежава оръжие. Фирмата е голяма и се занимава с добив на инертни материали в землището на [населено място] до магистрала С. Мястото е отдалечено, и тъй като имало кеш плащания, а Р. идвал всеки ден му било необходимо оръжие, за да респектира хората. Всички приобщени писмени доказателства по делото сочат на нееднозначна фактическа обстановка, а именно, че спрямо Р. и дружеството, което той управлява има необходимост от ежедневно присъствие с цел охрана на собствеността и имуществото, като същевременно ежедневните плащания в брой и отдалечения от населено място терен създават предпоставки за опасност, поради което и същият има право да се защитава в това число и чрез оръжие за самоотбрана.

Доколкото органът не е отговорил на тези хипотези и съответно не е предсоставил доказателства, че е отпаднала основателната причина по чл.58 ал.1 т.10 от закона, то и акта му страда от порок, който не би могъл да се санира в настоящето производство. В случая административният орган не е съобразил тези известни му обстоятелства от значение за изхода на административното производство.

С оглед на изложеното процесният административен акт се оказва незаконосъобразен и следва да се отмени, като преписката се върне на Началника на О9 РУ на СДВР за издаване на нов акт в съответствие с тълкуването на закона, дадено в настоящето решение.

Водим от горното и на осн. [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), АССГ, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. Н. Р., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], [улица], Заповед № 3384з-682/23.11.2021г за отказ за продължаване срока на издадено разрешение за носене, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие на Началника на 06 РУ –СДВР.

ИЗПРАЩА преписката за издаване на разрешение за продължаване на срока за носене, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие на Началника на 06 РУ-СДВР за издаване на акт в съответствие с тълкуването и прилагането на закона в настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: